

Blaðfólk

Hevur tú hug at royna teg á einum arbeiðsplássi, har tað er ferð á allan dagin, har ein deadline er ein partur av hvørjum einasta arbeiðsdegi, og har tú allatíðina fært nýggjar og spennandi uppgávur. So er hetta kanska møguleikin hjá tær.

Frá 1. januar hava vit brúk fyri blaðfólki til starv í blaðhúsinum á Argjum. Vit bjóða eitt hendingaríkt og fjølbroytt starv, har tú gerst partur av eini vælvirkandi redaktión, og sleppur at royna teg við alskins uppgávum.

Tað er ein treyt, at tú dugir at orða teg lætt og neyvt á føroyskum, at tú fylgir við í tí, sum hendir og rørist í okkara samfelag, og tað er ein fyrimunur um tú hefur útbúgving sum blaðfólk ella líkandi útbúgving. Tað er eisini ein fyrimunur, um tú hefur kunnleika til teldur.

Tíðindablaðið *Sosialurinn* er eitt blað, har tað hendir nakað. Vit eru allatíðina úti um okkum, og fimm ferðir um vikuna koma vit á gøtuna við einum nýggjum og feskum blaði. Umframt tað verður blaðið hvønn dag eisini lagt á internetið.

Umsóknir við møguligum prógvum og viðmælum skulu sendast til:

**Tíðindablaðið Sosialurinn,
Postsmoga 76,
110 Tórshavn**

Viðmerkjast skal «umsókn»

Hevur tú hug at frætta nærri um okkara tilboð, kanst tú venda tær til Jan Müller, blaðstjóra, á telefon 11820

**tíðindablaðið
sosialurinn**

tel 11820, fax 14720, e-mail sosialur@post.olvant.fo

Viðmerking

Jógvan við Keldu, býráðsformaður:

Nú skotriðurnar duna av Havnar skansa

Býráðspolitakarar í Havnini áttu at verið fegnir um at sleppa við at tuga

Nú eg seinastu tíðina havi fylgt skrivningini hjá býráðslimum í Havnini móti Páll Vang og viðurskiftinum á Tvøroyri, kann eg ikki siga annað enn at hetta hevur ávirkað meg.

Vit eiga at gera okkum greitt, at Tvøroyri hevur sett pening í vinnulívið, fyri at fáa endarnar at røkka saman. – Hetta hevur javnaðarflokkurin mett af vera rætt.

Vinnulívið har hevur havt somu lagnu sum vinnulívið í Føroyum sum heild, og tí er hetta komið kommununi aftur um brekkur. Hetta er peningur hjá borgarunum á Tvøroyri, sum er farin í vinnulívið eftir javnaðarflokksins mynstri.

Peningainnsprægingin hjá Havnini liggur á heilt øðrum og tryggari støði, nevniliga eini 60% av 800 mill. krónum kemur úr danska ríkisskassanum, samstundis sum flestu føroysku almennu lónarútgjalding-

arnar á sama støði koma Havnini tilgøðar.

Munur á Tvøroyri og Havnini

Tá Tórshavnar Kommuna eksperimenteraði við Hita-felagum í Hoyvíkshaga, kom innspæring frá føroyskum pensjónistum o.ø., sum var einar 68 mill. kr. úr Oljugrunninum. – Allur hesin peningur fór fyri skeiðið.

Munurin á Tvøroyri og Havnini er, at borgarin á Tvøroyri mátti gjalda sjálvur, meðan føroyskir pensjónistar o.ø. um alt landið rindaðu eksperimendið hjá Havnini.

At býráðspolitakararnir í høvuðsstaðnum, sum eg kenni væl, og sum eg ofta tosi við, eru so avgjördir í síni sök er helst tí, at teir ikki hugsa seg nóg væl um, ella halda, at føroyingurin ikki hugsar, hóast hann tigur.

Neyðugt at standa saman

Útjaðrapolitakarar standa ikki saman. Bert fyri at taka nøkur dømi:

– Jákup Joensen, fyrrverandi hugsjónar- og vinnulívsmaður sigur nei til betri samband til Vágarnar, men hevur nú í fleiri ár skorið undir eina vaksandi almenna umsiting.

– Maria Hansen vil ikki geva føroyingum betri samband til flogvøllin, uttan at landskassin rindar ferjuleguna. – Klaksvíkin hevur rindað fyri ferjuleguna í Klaksvík og norðoyingar rindaðu 15% í tunnlarnar norður um fjall í síni tíð. – Tað er ikki rætt at hótta á henda hátt.

– Jóannes Eidesgaard loypir á Páll Vang og fólka-flokkin, tí Fólkaflokkurin ger alt skeið, meðan tað

Javnaðarflokkurin ger, er alt rætt. – Hvat er hetta fyri nakað?

Alt meðan hetta gongur fyri seg, fegnast sentralistisku politikararnir. – Útjaðaraðkini doyggja í kjaki og máttloysi.

Kanska eg kundi nevnt, at eg fegnast um, at Klaksvíkar Kommuna ongantíð hevur havt fyri neyðini at farið upp í vinnulívið, tí vit hava átt og eiga vinnulívsfólk, fakfólk, bæði á sjógv og landi, ið skilja hvat tað er at búgva í hesum líta fjarlagda oyggjabólki úti í Atlantshavinum – Føroyar.

Best var, um skotriðurnar av Havnar skansa tagnaðu, samstundis sum útjaðrapolitakarar veruliga vardu útjaðaraðkini, tí tey hava ómetliga stóran týðning fyri land okkara.

*Jógvan við Keldu,
býráðsformaður*

Sámal Petur í Grund:

Vágatunnin

«Tað eru ikki ráð at fara undir Vágatunnin nú, iløgan má útskjótast til seinni». Hetta sær út til at vera niðurstøðan viðvíkjandi tunnilsgerð undir Vestmannaundi.

Tey, sum nýta farleiðina millum Vestmanna og Oyragev, ella millum Vágoyanna og tann partin í Føroyum, sum vit kunnu kalla megnandið, vita, at eitt ella annað skal gerast við trongan á hesi farleið.

Hetta innsóu teir kommunalu myndugleikarnir í Vágoyinni í áttatiárunum og gjørdi eitt ávíst arbeiði fyri at fáa fast samband við megnandið.

Hetta arbeiði bleiv tíkið upp landspolitiskt og í 1988 bleiv byrjað at gera tunnil undir Vestmannasundi.

Figgjarliga var tó grundarlagið ikki gott nokk, tá iløgan skuldi lánsfíggiast, samstundis sum landskassin var á veg inn í alt ov stóra lánibyrði.

Tað var so gott sum eingin, sum setti spurnarækin við teknisku loysnina; sum inihbar at nú skuldi koyrast undir sundinum, heldur enn at sigla á tí.

Figgjarligi spurningurin einsamallur var orsøkin til at arbeiðið bleiv stødgað

aftur áðrenn komið var á mál.

Trýstið á farleiðina um tað mundið var ikki mett at vera stórt, enn at haldast kundi fram við verandi samferðsluútbúnaði.

Broyttar fortreytir

Tvær fortreytir eru broyttar síðani seint í áttatiárunum; trýstið á farleiðina er blivið nóg stórt, og figgjarlógin gevur yvirskot.

Trýstið á farleiðina er so stórt í dag, at ferðasambandið er vordið ein sannur fløskuhálsur. Hetta merkist í størstan mun hjá teimum, sum eru bundin av farleiðini dagliga, men eisini tey, sum bert av og til nýta hesa farleið gerast skjótt klár yvir, at her má eitthvørt gerast.

Vinnulívið, sum hevur brúk fyri farleiðini, missir nógva tíð og harvið pening, báðumegin sundið. Ferðafólkini uttan úr heimi og á veg í útheimin verða darvað, um so er at flogfarið ikki kemur ella fer til ásetta tíð. Tey, sum vegna sitt dagliga starv mugu um sundið, verða eisini darvað.

At tað skal vera neyðugt at almennu bussarnir og postbílinir, sum fara um sundið, skulu hava fram-

hjárætt, visir í sær sjálvum at ov lítil kapasitetur er.

Henda skipanin, sum er neyðug fyri uttanlandssambandið, ger so at onnur mugu koma í aðru røð, tað veri seg vinnuliv og onnur ferðandi.

Tann sannroynd, at ferðslan fram yvir ikki fer at bliva minni, men heldur fre at vaks á stóran mun, ger eina iløgu í farleiðina bráneyðuga.

Hin fortreytin, sum er broytt, er figgjarliga støðan í landinum. Vit tosa nú um javnvág og yvirskot á figgjarlógini. Hetta í sær sjálvum er tað sum ger, at vit aftur kunnu tosa um at velja hvør iløgan skal verða.

Iløgan

Uttan mun til hvørja iløgu, vit tosa um, so er tað ein iløga sum er stór og sum tekur eina ávísa tíð at fremja.

Skal ein varandi loysn finnast, so er spurningurin, um brúkast skulu uml. 100 milliónir kr. í eina ferju og hartil hoyrandi ferjulegu, hvar ein so má rokna við, at ferjan skal skiftast út fyri hvørji 25 ár. Ella veljast skal ein tunnilsloysn, sum gott nokk kostar tað tvífalda sum iløga, men hevur longri livitíð.

Tað ber sikkurt eisini til at velja eina ella aðra lappa-loysn, men henda vil bert útskjóta trupulleikan og leggjast sum ein eyka byrði oman á endaliga loysnina.

Sjálvstýrisflokkurin royndi at seta hol á viðgerðina – vit lögdu út við tunnilsloysn, sum mett verður at vera loysn, sum fyrr ella seinni kemur at verða tann endaliga.

Hetta fingi vit ikki loyvi til – spurningurin skuldi ikki viðgerast.

Vit trúðu, at aðrir stóðu saman við okkum, men mugu í dag áskanna, at vit tíværri stóðu einsamall.

Sámal Petur í Grund